

บทที่ 2

ความหมายและบทบาทของ SDRs ในระบบการเงินระหว่างประเทศ

2.1 ความหมายของ Special Drawing Rights (SDRs)

SDRs เป็นทรัพย์สินทางการเงินระหว่างประเทศชนิดหนึ่งที่ถูกสร้างขึ้น โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1969 เพื่อที่จะช่วยเพิ่มทุนสำรองในกลุ่มประเทศสมาชิกให้มีจำนวนมากขึ้นกว่าเดิมโดยปรกติแล้วทุนสำรองของประเทศสมาชิกเองจะประกอบด้วยทองคำ และเงินตราสกุลต่างประเทศ การใช้ SDRs ในระบบการเงินมีลักษณะการนำไปใช้อยู่ 2 อย่าง หลัก ๆ คือ การใช้ SDRs ในฐานะทุนสำรองอย่างเป็นทางการกับอีกแบบคือการใช้ SDRs ในลักษณะเป็นหน่วยทางบัญชี⁷⁷

การใช้ SDRs ในลักษณะเป็นทุนสำรองระหว่างประเทศ จะใช้เมื่อมีการทำธุรกรรมทางการเงินโดยใช้ SDRs ผ่านทาง General Resource Account (GRA) ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ จำนวนของ SDRs ที่ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศได้รับการจัดสรรจะขึ้นอยู่กับจำนวน Quota ที่ประเทศนั้นได้รับ โดยที่จำนวน Quota แต่ละประเทศจะได้รับนั้นจะขึ้นอยู่กับจำนวนเงินลงทะเบียนหรือจำนวนเงินค่าสมาชิกที่แต่ละประเทศจ่ายให้แก่กองทุนระหว่างประเทศนั่นเอง

กองทุนการเงินระหว่างประเทศจะเป็นผู้รับประกันประเทศสมาชิกที่ต้องการเปลี่ยน SDRs ไปเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ โดยการแลกเปลี่ยนดังกล่าวจะกระทำผ่าน General Resource Account⁷⁸ สำหรับประเทศสมาชิกที่มีฐานะทุนสำรองของประเทศที่มั่นคง และมีดุลการชำระเงินเกินดุล จะถูกรื้อถอนจากทางกองทุนการเงินระหว่างประเทศให้เป็นผู้จัดหาเงินตราต่างประเทศแก่ประเทศที่ขาดดุลการชำระเงิน และต้องการเงินตราต่างประเทศไปชำระหนี้ต่างประเทศ ประเทศที่ให้การกู้ยืมจะได้อัตราดอกเบี้ยตอบแทนตามอัตราดอกเบี้ยของ SDRs ในกรณีประเทศที่ให้การกู้ยืมหรือจัดหาเงินตราต่างประเทศแก่ประเทศที่ขาดแคลนต้องการเปลี่ยนการถือครอง SDRs ที่ได้รับเป็นเงินตราต่างประเทศก็สามารถทำธุรกรรมได้โดยกระทำกับประเทศอื่นที่มีความประสงค์จะแลกเปลี่ยนสกุลเงินตราต่างประเทศกับ SDRs โดยเราเรียกธุรกรรมประเภทหลังนี้ว่า By agreement ส่วนธุรกรรมประเภทแรกที่ถูกกำหนดโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศเรียกว่า With designation

⁷⁷ *Treasurer's Department Users' Guide to SDR : A manual of Transactions and Operation*

In SDRs , International Monetary Fund , 1995, page 2-3

⁷⁸ *Treasurer's Department Financing the Fund's Operation , International Monetary Fund , April 11 '2001 , page 58*

ทั้งสองกรณีกองทุนการเงินระหว่างประเทศจะเป็นตัวกลางในธุรกรรมที่เกิดขึ้นในการชำระหนี้, ค่าธรรมเนียม, ค่าใช้จ่าย หรือค่าสมาชิกกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ประเทศสมาชิกสามารถชำระเงินจำนวนนี้แก่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ โดยการใช้ SDRs โดยชำระผ่านทาง General Resource Account ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศได้เช่นเดียวกัน

นอกจาก SDRs จะถูกนำไปใช้ในการทำธุรกรรมระหว่างประเทศสมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศแล้ว เนื่องจากคุณสมบัติพิเศษข้อหนึ่งของ SDRs คือมีเสถียรภาพของมูลค่ามากกว่าการใช้เงินสกุลใดสกุลหนึ่งเพียงสกุลเดียว เพราะฉะนั้นจึงมีการนำ SDRs ไปใช้ในอีกรูปแบบหนึ่งคือ การกำหนด SDRs เป็นหน่วยทางบัญชี ซึ่งการใช้ SDRs ในลักษณะนี้จะใช้ SDRs เป็นหน่วยวัดพื้นฐานของค่าเงินในสัญญา หรือในธุรกรรมต่าง ๆ เช่น สัญญาที่จะกระทำระหว่างกันของธุรกรรมเอกชน ฯลฯ หรือสถาบันการเงินระหว่างประเทศ เช่น African Development Bank, The African Development Fund, The Arab Monetary Fund, The Asian Clearing Union, The Asian Development Bank, The Great Lakes Status Development Bank, The East African Development Bank, The Economic Community of West African Status, The European Conference of Postal and Telecommunications Administrations, The International Center for Settlement of Investment Disputes, The International Telecommunications Union, The Islamic Development Bank, and The Universal Postal Union.⁹¹

ทั้งนี้ยังมี SDRs ที่ใช้อยู่นอกระบบของ General Resource Account ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เรียกว่า Nonofficial SDRs และตัว Nonofficial SDRs นี้เองทาง Bank for International Settlements (BIS) หรือธนาคารเพื่อการชำระหนี้ระหว่างประเทศ และธนาคารพาณิชย์บางแห่งยอมรับในการใช้ SDRs เพื่อทำธุรกรรมกับทางธนาคารได้

2.2 การเปลี่ยนแปลงในระบบการเงินระหว่างประเทศและบทบาทของ SDRs

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงประวัติโดยย่อของ SDRs ที่เกิดขึ้นมาหลังจากมีปัญหาในการใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบตายตัว ที่ผู้มูลค่าของเงินไว้กับทองคำตามข้อตกลง Bretton Wood และการยกเลิกอัตราแลกเปลี่ยนทองคำกับเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ รวมถึงพัฒนาการของตลาดเงินและตลาดทุนระหว่างประเทศที่ต้องการสภาพคล่องในระบบมากกว่าเดิม

⁹¹ *Treasurer's Department Users' Guide to SDR : A manual of Transactions and Operation*

In SDRs , International Monetary Fund , 1995, page 6

2.2.1 ความล้มเหลวของระบบมาตรฐานปรัวรรตทองคำ (Gold Exchange Standard, 1944-1971)

สาเหตุหลักของความล้มเหลวในการใช้ระบบมาตรฐานปรัวรรตทองคำภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 คือ การที่ไม่สามารถสร้างสภาพคล่องให้เพียงพอกับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลก ดังจะเห็นได้จากเริ่มมีการขาดแคลนทุนสำรองของประเทศต่างๆ หลังช่วงทศวรรษที่ 60 ในปลายปี ค.ศ. 1969 ก่อนที่จะมีการจัดสรร SDRs ชุดแรกโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ทองคำถือเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญในทุนสำรองระหว่างประเทศ ประมาณ 49 เปอร์เซ็นต์ของทุนสำรองในระบบจากทั้งหมด 79,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะเป็นทองคำส่วนที่เหลือก็จะเป็นเงินสกุลสำรองหลัก ซึ่งส่วนใหญ่ก็คือเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณทองคำสำรองได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่มีการกำหนดมาตรฐานปรัวรรตทองคำ จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 1964 ทุนสำรองอย่างเป็นทางการก็เริ่มลดลงเนื่องจากทองคำที่มีอยู่ไหลเข้าสู่ตลาดเอกชนเนื่องจากราคาทองคำในตลาดเอกชนสูงกว่าราคาที่กำหนดโดยระบบมาตรฐานปรัวรรตทองคำที่ 35 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อออนซ์ ทำให้ในช่วงปี ค.ศ. 1960 ถึง 1969 ทุนสำรองระหว่างประเทศประมาณ 3 ใน 4 ได้เปลี่ยนจากทองคำเป็นเงินตราสกุลต่างประเทศซึ่งเกือบทั้งหมดจะเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ^{10/} หากมองในแง่คุณสมบัติซึ่งทั้งทองคำและเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ มีความคล่องตัวน้อยในการเสริมสภาพคล่องหรือเพิ่มทุนสำรองระหว่างประเทศได้ สำหรับทองคำมีข้อจำกัดอยู่ที่ปริมาณและความสามารถในการผลิต รวมถึงต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจากการผลิต ส่วนปริมาณเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ ก็ขึ้นอยู่กับจำนวนตัวเงินคลังของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาหรือนโยบายการคลังของสหรัฐอเมริกาว่ามีราคาคุณเท่าใด โดยการขาดดุลงบประมาณจึงจะสามารถสร้างทุนสำรองในระบบเศรษฐกิจโลกได้ ในที่นี้เงินตราสกุลอื่นต้องมีการลดค่าเมื่อเทียบกับเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ แต่ในความเป็นจริงไม่สามารถกระทำได้เนื่องจากข้อกำหนดที่ให้ประเทศสมาชิกรักษ้อัตราแลกเปลี่ยนของตัวเองอยู่ในอัตราตามมูลค่าที่ตราไว้ อีกทั้งเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ ในตลาดเอกชนตลอดจนถึงตลาดทุนและตลาดเงินระหว่างประเทศก็มีการปล่อยกู้เข้าสู่ระบบเป็นจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับปริมาณทุนสำรองที่ต้องการในระบบเศรษฐกิจโลก

ตอนปลายของทศวรรษที่ 60 เริ่มมีเหตุการณ์ที่บ่งบอกว่าจำนวนทุนสำรองเริ่มไม่เพียงพอต่อการเติบโตของเศรษฐกิจโลก เช่น อัตราเพิ่มขึ้นของทุนสำรองของแต่ละประเทศลดลง สัดส่วนของทุนสำรองเมื่อเทียบกับปริมาณนำเข้าลดลง ข้อจำกัดในการทำธุรกรรมระหว่างประเทศมีเพิ่มขึ้น มีการขอความช่วยเหลือทางการเงินในระบบทางการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

^{10/} The Role of SDR in the International Monetary System : Studies by the Research and Treasurer's Departments of IMF , *International Monetary Fund* , 1987, page 3-4.

ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวมาแสดงให้เห็นถึงอาการเริ่มแรกของการขาดแคลนทุนสำรองในระบบในปี ค.ศ. 1959 จำนวนทุนสำรองต่อมูลค่าการนำเข้าของประเทศในโลกลดลงอยู่ที่ 48 เปอร์เซ็นต์ลดลง เหลือ 28 เปอร์เซ็นต์ในปี ค.ศ. 1969 สำหรับสหรัฐอเมริกาเองลดลงจาก 121 เปอร์เซ็นต์เป็น 41 เปอร์เซ็นต์ในปีเดียวกัน ในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 สหรัฐอเมริกามีทุนสำรองที่เป็นทองคำมี มูลค่าถึง 25,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งมีปริมาณมากถึง 3 ใน 4 ของทองคำสำรองที่มีอยู่ในโลก ขณะนั้น ภายหลังจากหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการอ้างสิทธิในการแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์ สหรัฐฯ เพื่อแลกเปลี่ยนเป็นทองคำจนทำให้ทองคำสำรองของสหรัฐอเมริกาลดลงอย่างรวดเร็ว ในปี ค.ศ. 1964 จำนวนของทองคำสำรองของสหรัฐอเมริกามีมูลค่าพอดีกับเงินดอลลาร์ที่ประเทศ ต่างๆ ถือครองเป็นทุนสำรอง แต่ภายในปี ค.ศ.1968 ทุนสำรองทองคำของสหรัฐอเมริกามีมูลค่า เหลือเพียง 2 ใน 3 ของจำนวนเงินดอลลาร์ที่ประเทศต่างๆถือครองเป็นทุนสำรองระหว่างประเทศ ต่อมาในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 1971 สหรัฐอเมริกาได้ยกเลิกพันธะข้อผูกพันที่จะรับแลกเปลี่ยน เงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯกับทองคำ

ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับทุนสำรองระหว่างประเทศว่ามีความเพียงพอของทุนสำรองระหว่าง ประเทศหรือไม่ถ้านานาประเทศยังคงใช้ระบบที่ผูกค่าเงินไว้กับทองคำหรือเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ใน การศึกษาแรกๆ โดยกลุ่ม G-10 และครั้งที่ 2 โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ปี ค.ศ. 1963 และ ปี ค.ศ. 1964 ตามลำดับ) การศึกษาทั้งสองกรณีสรุปว่าระบบการเงินระหว่างประเทศต้องการ สภาพคล่องมากขึ้นกว่าเดิมและต้องการทุนสำรองที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้พอเพียงต่อการขยาย เครดิตและการค้า ซึ่งอาจต้องมีการเพิ่มทุนสำรองชนิดอื่นเข้าไปในระบบนอกจากเดิมที่มีเพียงเงิน สกุลดอลลาร์สหรัฐฯและทองคำ

ดังนั้นในปี ค.ศ. 1969 จึงมีการปรับปรุง Articles of Agreement หรือข้อกำหนดของกองทุน การเงินระหว่างประเทศใหม่ โดยในข้อพันธสัญญาอนุญาตให้กองทุนการเงินระหว่างประเทศ สามารถออก SDRs เพื่อสนับสนุนเพิ่มเติมแก่ระบบทุนสำรองระหว่างประเทศ โดยทางกองทุนฯจะ ต้องพิจารณาให้จำนวน SDRs ที่ออกมานั้นสามารถสนับสนุนความต้องการทุนสำรองระยะยาวของ เศรษฐกิจโลกได้ และจะต้องสามารถป้องกันภาวะการถดถอยรวมถึงภาวะเงินฝืดที่อาจเกิดขึ้นได้ ในระบบการเงินระหว่างประเทศ ในทางกลับกันจำนวน SDRs ที่ออกมานั้นต้องมีจำนวนไม่มาก จนก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้นในเศรษฐกิจโลก

จุดประสงค์อีกอย่างของการจัดสรร SDRs คือเพื่อที่จะให้ทุนสำรองในระบบมีความเพียงพอ อันจะส่งผลให้สามารถรักษาอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างทองคำกับเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ให้คงอยู่ที่ ระดับเดิมได้ โดยในตอนแรก SDRs ถูกกำหนดให้มีค่าตายตัว 0.888671 SDRs ต่อทองคำ 1 กรัม

อีกประการหนึ่ง SDRs จะช่วยลดความไม่สมมาตรระหว่างประเทศที่เป็นเจ้าของสกุลเงินที่เป็นสกุลเงินตราสำรองระหว่างประเทศกับประเทศที่สกุลเงินไม่ได้ถูกใช้ในกองทุนสำรองเพราะ SDRs ที่จะได้รับจำนวนเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนโควตาหรือจำนวนเงินที่ประเทศสมาชิกจ่ายหรือสมัครเข้าเป็นสมาชิก

2.2.2 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของระบบการเงินระหว่างประเทศ

ในตอนต้นทศวรรษที่ 70 มีการเปลี่ยนแปลงในระบบทางการเงินหลายอย่าง โดยเฉพาะในปี ค.ศ. 1970 และ ปี ค.ศ. 1971 สหรัฐอเมริกาขาดดุลการชำระเงินเป็นจำนวนมากส่งผลให้เกิดมีการอ้างสิทธิในการแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์สหรัฐกับทองคำ จนทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกาต้องยกเลิกการรับแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์สหรัฐกับทองคำในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 1971 ผลที่ตามมาคือมีการยกเลิกอัตราแลกเปลี่ยนแบบตายตัวและมีการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนแบบช่วงที่สร้างขึ้นในระหว่างเงินสกุลของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม ซึ่งจนถึงเดือนมีนาคม ปี ค.ศ. 1973 อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงินของประเทศอุตสาหกรรมก็ถูกให้ปล่อยเป็นอัตราแลกเปลี่ยนเสรี อย่างไรก็ตามประเทศส่วนใหญ่ก็ยังคงมีการจัดการอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลของประเทศให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสม บางประเทศอาจใช้วิธีอ้างอิงกับสกุลเงินตราต่างประเทศอื่นหรือใช้ระบบคตะกร้าเงินเพื่อจัดการกับอัตราแลกเปลี่ยนให้อยู่ในช่วงที่เหมาะสม

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างข้อ 3 ในระบบการเงินระหว่างประเทศคือมีการขยายตัวและพัฒนาจนมีการรวมกันของตลาดเงินระหว่างประเทศ โดยเฉพาะภาคการธนาคาร ซึ่งมีการปล่อยกู้จากภาคเอกชนสู่ภาครัฐ ผลที่ตามมาคือรัฐบาลประเทศต่างๆ สามารถที่จะกู้ยืมเงินตราสกุลต่างประเทศจากธนาคารภาคเอกชนเพื่อใช้เป็นทุนสำรองของประเทศได้ อีกทั้งมีการพัฒนาของตลาดเงินในยุโรปรวมถึงตลาดพันธบัตรที่เกิดขึ้นอีกด้วย

การเปลี่ยนแปลงข้อ 4 คือ เริ่มมีการใช้เงินสกุลอื่นนอกเหนือจากเงินดอลลาร์สหรัฐมาเป็นเงินทุนสำรองของประเทศ สัดส่วนการถือครองสินทรัพย์เพื่อถือเป็นทุนสำรองของประเทศต่างๆ ที่อยู่ในรูปดอลลาร์สหรัฐฯ ได้ลดลงจาก 80 เปอร์เซ็นต์ในปี ค.ศ. 1976 เป็น 65 เปอร์เซ็นต์ในปี ค.ศ. 1984 ส่วนเงินมาร์คเยอรมันได้เพิ่มจาก 7 เปอร์เซ็นต์ในปี ค.ศ. 1976 เป็น 12 เปอร์เซ็นต์ในปี ค.ศ. 1984 เงินเยนของญี่ปุ่นเองก็เพิ่มจาก 1 เปอร์เซ็นต์เป็น 5 เปอร์เซ็นต์ในช่วงเวลาเดียวกัน^{11'} การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเช่นนี้ทำให้กลไกทางการเงินเปลี่ยนไปโดยได้ลดข้อจำกัดเดิมของระบบอัตราแลกเปลี่ยนตายตัว Bretton Wood ประเทศสมาชิกมีความจำเป็นน้อยลงในการเก็บรักษาทุนสำรองที่เป็น

^{11'} The Role of SDR in the International Monetary System : Studies by the Research and Treasurer's Departments of IMF , *International Monetary Fund* , 1987,page 7-9.

ดอลลาร์สหรัฐฯและทองคำ เพื่อรักษาค่าเงินของตนเองให้อยู่ในกรอบอัตราแลกเปลี่ยนตายตัว แต่จะอาศัยการปล่อยให้ค่าเงินของประเทศลอยตัวแล้วใช้วิธีการแทรกแซงเพื่อรักษาอัตราแลกเปลี่ยนแทน

2.2.3 SDRs กับการเปลี่ยนแปลงในระบบการเงินระหว่างประเทศ

อาจจะมองเห็นได้ 3 บทบาทที่สำคัญดังนี้คือ ในตอนปลายทศวรรษที่ 60 บทบาทของ SDRs ที่มองเห็นได้คือช่วยบรรเทาการขาดแคลนกระแสเงินและสภาพคล่องของการเงินระหว่างประเทศ อย่างที่ 2 คือ SDRs ช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นของระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศและทองคำ โดยเมื่อมีการใช้ SDRs เป็นทุนสำรองเมื่อเกิดภาวะขาดแคลนเงินตราสกุลต่างประเทศก็สามารถใช้ SDRs ในการแลกเปลี่ยนเป็นเงินตราต่างประเทศมา ทำให้ความจำเป็นในการถือครองทองคำเพื่อเป็นทุนสำรองสำหรับที่จะใช้แลกเปลี่ยนกับเงินตราต่างประเทศมีความจำเป็นลดลง ดังจะเห็นได้จากตอนปลายของทศวรรษที่ 1960 ทุนสำรองทองคำอย่างเป็นทางการของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ลดลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งในแง่มุมมองที่สนับสนุนว่า SDRs ได้ทำให้ความต้องการในการใช้ทองคำเป็นทุนสำรองของประเทศลดลง บทบาทสุดท้ายของ SDRs คือ ช่วยลดความไม่สมดุลในระบบทุนสำรองระหว่างประเทศลง ซึ่งแต่เดิมเมื่ออยู่ภายใต้ระบบการใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบตายตัวหรือระบบมาตรฐานทองคำประเทศที่มีเงินสกุลที่ใช้เป็นเงินสกุลเงินสำรองหรือในที่นี้คือเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา จะมีความได้เปรียบเงินตราสกุลอื่นๆที่ไม่ใช่เงินตราที่สามารถใช้เป็นทุนสำรองได้ ข้อได้เปรียบเหล่านี้ได้แก่ เช่น ประเทศที่มีเงินตราเป็นเงินสกุลสำรองสามารถที่จะจัดการหรือทำข้อตกลงทางการเงินต่างๆได้ในระบบเงินของประเทศเหล่านั้น ภาระหนี้สินต่างประเทศก็สามารถชำระได้โดยเงินสกุลของประเทศเองได้ ยกตัวอย่างเช่นสหรัฐอเมริกาสามารถที่จะพิมพ์ธนบัตรหรือเพิ่มปริมาณเงินเพื่อชดเชยหรือจ่ายค่าสินค้าและบริการจากต่างประเทศ แต่สำหรับบางประเทศเช่นประเทศไทย เราต้องส่งสินค้าออกไปขายยังต่างประเทศเพื่อให้ได้เงินสกุลสำรองที่เป็นที่ยอมรับก่อนเพื่อที่จะใช้เงินจำนวนนี้ซื้อสินค้าหรือบริการจากประเทศอื่นๆ ในที่นี้เอง SDRs ได้เข้ามาเพื่อเป็นทางเลือกทางหนึ่งที่จะช่วยลดบทบาทของเงินตราสกุลสำรองเหล่านี้ลง และลดความไม่สมดุลในระบบการเงินที่เกิดขึ้นให้ลดลง

2.2.4 ประวัติ SDRs (The SDRs : A Chronology)^{12/}

- กุมภาพันธ์ 1942 John Maynard Keynes ได้เสนอแผนที่จะจัดตั้ง International clearing union (หรือ IMF ในปัจจุบัน) ที่ซึ่งสามารถออกสกุลเงินของตัวเองได้ ซึ่ง Keynes ได้เสนอให้เรียกสกุลเงินนี้ว่า “bancor”
- กรกฎาคม 1-22, 1944 ข้อกำหนดในข้อตกลงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (Article of Agreement) ถูกร่างขึ้นที่ Bretton Woods, New Hampshire สหรัฐอเมริกา โดยข้อเสนอของ Keynes เกี่ยวกับ bancor ได้ถูกยกเว้นไปในการประชุมนี้ โดยที่กองทุนจะใช้วิธีอ้างอิงเครดิตตามมาตรฐานทองคำแทน
- 1959 – 1960 Robert Triffin ได้เสนอในงานพิมพ์ของเขาเกี่ยวกับภาวะที่เรียกว่า ‘Gold and the Dollar Crisis’ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสหรัฐอเมริกาจะไม่สามารถเพิ่มเงิน ดอลลาร์เข้าสู่ระบบทุนสำรองของประเทศต่างๆ โดยที่สหรัฐฯ ต้องรักษาดุลการชำระเงินเอาไว้ และไม่สามารถรักษาค่าอัตราแลกเปลี่ยนเป็นแบบตายตัวที่ผูกให้เงินดอลลาร์สหรัฐฯ สามารถแลกเปลี่ยนเป็นทองคำในอัตราที่ตลอดไปได้
- 1962 Maxwell Stamp ได้เสนอแผนที่จะให้กองทุนการเงินระหว่างประเทศเป็นผู้ออกทุนสำรองโดยผูกค่าไว้กับเงินดอลลาร์สหรัฐฯ หรือทองคำ โดยการสร้างทุนสำรองส่วนนี้จะเป็นการเพิ่มทุนสำรองในระบบและจะเป็นการพัฒนาระบบการเงินไปในตัว ข้อเสนอของ Maxwell ได้รับการสนับสนุนจาก Group of Twenty Four developing countries
- กันยายน 1962 ในการประชุมประจำปีของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ Xenophon Zolotas เสนอให้ทางกองทุนการเงิน ตั้งแบบทุนสำรอง แบบหลายสกุลเงินขึ้น
- 1963 Edward Bernstein ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยพัฒนาของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เสนอให้กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหรือ G10 สร้างทุนสำรอง โดยใช้ระบบตะกร้าเงินซึ่งประกอบด้วยสัดส่วนที่แน่นอนของสกุลเงินของประเทศเหล่านี้
- กรกฎาคม 1965 เลขานุการกระทรวงการคลังสหรัฐฯ Henry Fowler เสนอให้รัฐบาลสหรัฐฯ จัดประชุมสัมมนาระหว่างประเทศเพื่อหาแนวทางปฏิรูปในระบบการเงินระหว่างประเทศ

^{12/} Mussa, Michael; M. Boughton James; Isard Peter *The Future of SDR in Light of Changes in the International Financial System* :International Monetary Fund ,1996 . Page 427-435

- สิงหาคม 1965 ภายหลังจากการศึกษามากกว่า 1 ปี Ossola Group จากกลุ่มประเทศ
อุตสาหกรรมหรือ G10 ได้เสนอรายงาน Report on the Creation of Reserve
Assets โดยยังไม่มีข้อสรุปเกี่ยวกับข้อเสนอที่จะใช้ระบบทุนสำรองแบบหลาย
สกุลเงิน
- กันยายน 29, 1967 คณะผู้ว่าการของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ อนุมัติให้มีเงินช่วย
เหลือในหน่วยของ SDRs และได้สั่งการให้มีการร่าง ข้อกำหนดสำหรับ SDRs
ขึ้นมา (Article of Agreement)
- เมษายน 16, 1968 คณะกรรมการบริหาร ได้อนุมัติร่างข้อกำหนดที่จะจัดสรร SDRs ให้เป็นสิน
ทรัพย์และทุนสำรองอย่างเป็นทางการ โดยอ้างอิงมูลค่า SDRs ตามดอลลาร์สหรัฐฯ
และ ทองคำ
- พฤษภาคม 31, 1968 คณะผู้ว่าการของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ได้อนุมัติให้มีการแก้ไข
ปรับปรุงในข้อกำหนดของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
- สิงหาคม 6, 1969 บัญชีสำหรับ SDRs ในกองทุนการเงินระหว่างประเทศได้ถือกำเนิดขึ้น
ซึ่งธุรกรรมทั้งหมดในหน่วย SDRs จะผ่านทางบัญชีนี้ ซึ่งจะแยกออกจาก
บัญชีกลางของกองทุนฯ (General Resources Account) การเข้าร่วมในบัญชี
SDRs นี้เป็นไปโดยความสมัครใจของประเทศสมาชิก
(การแก้ไขปรับปรุงข้อกำหนดในปี คศ. 1978 ได้เปลี่ยนชื่อ Special Drawing
Account เป็น SDR Department)
- ตุลาคม 3, 1969 คณะผู้ว่าการอนุมัติให้มีการจัดสรร SDRs ให้แก่ประเทศสมาชิกในกองทุน
การเงินระหว่างประเทศ โดยมีช่วงระยะเวลาจัดสรรอยู่ระหว่างปี คศ. 1970-
1972
- มกราคม 1, 1970 มีการจัดสรร SDRs ครั้งแรกแก่ประเทศสมาชิกที่ยอมรับว่าจะมีส่วนร่วมใน
Special Drawing Account ส่วนการจัดสรรเพิ่มเติมมีขึ้นอีกในวันที่ 1 เดือน
มกราคมของปี คศ. 1971 และ คศ. 1972 อีกตามลำดับปริมาณรวมทั้ง 3 ครั้ง
เท่ากับ 9.3 พันล้าน SDRs
- มกราคม 1970- มิถุนายน 1974 ค่าอัตราดอกเบี้ยของ SDRs ถูกกำหนดตายตัวที่ 1.5 เปอร์เซ็นต์
มิถุนายน 1-3, 1970 กองทุนการเงินระหว่างประเทศเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเรื่อง “Questions
Relating to International Reserve Needs and Availability” ซึ่งประเด็นในการ
ประชุมอยู่ที่ควรจะกำหนดหรือจัดสรร SDRs ในลักษณะใดในสถานการณ์ต่างๆ
กัน

- ธันวาคม 18, 1971 ที่สถาบัน Smithsonian กรุงวอชิงตัน ได้มีข้อตกลงที่จะลดค่าเงินดอลลาร์
สหรัฐฯ ลงเมื่อเทียบกับทองคำ ซึ่งข้อตกลงนี้ทำให้การกำหนดค่าของเงินดอลลาร์
สหรัฐฯ ขาดออกจาก SDRs ซึ่งขณะนั้น SDRs ยังคงค่าไว้กับทองคำเหมือนเดิม
- มกราคม 1, 1972 จากการจัดสรร SDRs ในข้อตกลงครั้งแรกทำให้ SDRs มีปริมาณ 9.5
เปอร์เซ็นต์ของทุนสำรองของโลก (ในส่วนใหญ่ไม่ใช่ทองคำ)
- มีนาคม 20, 1972 กองทุนการเงินระหว่างประเทศเปลี่ยนหน่วยทางบัญชีของกองทุนฯ จาก
ดอลลาร์สหรัฐฯ มาเป็น SDRs
- กันยายน 28, 1972 คณะกรรมการของกลุ่มประเทศ G24 ถูกกำหนดให้เป็นกรรมการในกอง
ทุนการเงินระหว่างประเทศ
- 1973-1977 ไม่มีการจัดสรร SDRs สู่อะบบการเงินของโลกในช่วงระยะเวลาดังกล่าว
- มีนาคม 19, 1973 มีการยกเลิกระบบกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนแบบตายตัวที่เข้ามาตามข้อตกลง
Bretton Woods ในปี ค.ศ. 1944 โดยประเทศกลุ่มสำคัญ ได้เปลี่ยนมาใช้
ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว
- พฤษภาคม 25, 1973 ได้มีตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ที่จะเชื่อมโยงการพัฒนาในระบบ
การเงินระหว่างประเทศกับการจัดการ SDRs อย่างไรก็ตามข้อคิดเห็นที่ได้
ถูกตัดออกไปโดยคณะกรรมการของกองทุนฯ
- มกราคม 18, 1974 คณะกรรมการได้ล้มเลิกความพยายามที่จะปฏิรูประบบการเงินระหว่าง
ประเทศโดยคณะกรรมการของกองทุนฯ ยอมรับว่าการใช้อัตราแลกเปลี่ยน
แบบลอยตัวสามารถที่จะดำเนินระบบการเงินระหว่างประเทศต่อไปได้
- มกราคม 21, 1974 BIS กลายเป็นตัวแทนสถาบันแรกนอกเหนือจากประเทศสมาชิกที่ได้รับ
อนุญาตให้ถือครองและใช้ SDRs และเรียกว่าเป็น “prescribed holder”
- มิถุนายน 14, 1974 คณะกรรมการอนุญาตให้กองทุนการเงินระหว่างประเทศจัดตั้งบัญชีที่สามารถ
ให้ประเทศที่ต้องการแลกเปลี่ยนสกุลเงินเป็น SDRs ได้
- กรกฎาคม 1, 1974 กองทุนการเงินระหว่างประเทศเปลี่ยนมาใช้ระบบการกำหนดมูลค่า SDRs จาก
สกุลเงินหลัก 16 สกุล แทนแบบเดิมที่ผูกไว้กับทองคำ และอัตราดอกเบี้ยได้
ถูกเปลี่ยนจาก 1.5 เปอร์เซ็นต์เป็น 5 เปอร์เซ็นต์
- กรกฎาคม 8, 1975 ค่าอัตราดอกเบี้ยของ SDRs ได้ลดลงจาก 5 เปอร์เซ็นต์เป็น 3.75 เปอร์เซ็นต์
- มกราคม 1, 1976 ค่าอัตราดอกเบี้ยของ SDRs ได้ลดลงจาก 3.75 เป็น 3.5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นค่า
สุดท้ายที่มีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่เป็นแบบตายตัวในรอบ 6 เดือน
- มกราคม 8, 1976 คณะอนุกรรมการของกองทุนการเงินระหว่างประเทศเห็นด้วยที่จะมีการปฏิรูป

- ระบบการเงิน โดยให้มีการยกเลิกความสัมพันธ์ในการกำหนดมูลค่า SDRs จากทองคำและเสนอให้ SDRs ควรที่จะเป็นทุนสำรองหลักในระบบการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งจะถูกกำหนดใน The Second Amendment
- กรกฎาคม 1, 1976 การกำหนดอัตราดอกเบี้ย SDRs มีความยืดหยุ่นมากขึ้น 60 เปอร์เซ็นต์ค่านวมจากอัตราดอกเบี้ยรวมในตลาด
- เมษายน 1, 1978 มีการแก้ไขข้อกำหนดในกองทุนการเงินระหว่างประเทศครั้งที่ 2 (The Second Amendment) และ Special Drawing Account ถูกเปลี่ยนชื่อเป็น SDR Department
- เมษายน 30, 1978 คณะอนุกรรมการกองทุนการเงินระหว่างประเทศได้ประชุมกันที่ Mexico city และได้เสนอให้คณะกรรมการบริหารของกองทุนการเงินระหว่างประเทศพิจารณาความเป็นไปได้ในการจัดสรรเพิ่ม SDRs และการตั้งบัญชีตัวแทน (Substitution account)
- กรกฎาคม 1, 1978 ตะกร้าเงินที่ใช้ค่านวมเป็นมูลค่า SDRs จากเงิน 16 สกุลถูกปรับเปลี่ยน
- กันยายน 24, 1978 คณะอนุกรรมการกองทุนการเงินระหว่างประเทศเห็นชอบที่จะจัดสรร SDRs จำนวน 4 พันล้าน SDRs ในแต่ละปีระหว่าง ปี ค.ศ. 1978-81
- ตุลาคม 25, 1978 คณะกรรมการบริหารกองทุนการเงินระหว่างประเทศให้ปรับลดค่าเฉลี่ยการถือครอง SDRs จากเดิม 30 เปอร์เซ็นต์ของยอดจัดสรรสุทธิ เป็น 15 เปอร์เซ็นต์
- มกราคม 1, 1979 อัตราดอกเบี้ย SDRs ถูกคำนวณจาก 80 เปอร์เซ็นต์ที่เป็นอัตราดอกเบี้ยในอัตราของตลาดจากเดิม 60 เปอร์เซ็นต์
- มีนาคม 7, 1979 คณะอนุกรรมการเสนอให้คณะกรรมการกองทุนการเงินระหว่างประเทศจัดบัญชีที่สามารถรับฝากสกุลเงินต่างประเทศโดยประเทศเหล่านั้นได้แลกเปลี่ยนเงินเหล่านั้นให้เป็น SDRs
- เมษายน 7, 1980 ภาวะได้รับเป็นสมาชิกของ SDR Department ซึ่งนับจากวันนี้ทุกประเทศที่เป็นสมาชิกในกองทุนการเงินระหว่างประเทศเป็นสมาชิกใน SDR Department
- เมษายน 25, 1980 คณะอนุกรรมการปฏิเสธข้อเสนอของผู้อำนวยการกองทุนการเงินระหว่างประเทศในการจัดตั้ง "Substitution account"
- มกราคม 1, 1981 ตะกร้าเงินของ SDRs ลดลงจาก 16 สกุลเงินเป็น 5 สกุลเงินซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงค่าตัวเฉลี่ยน้ำหนักทุก 5 ปี

- มกราคม 1, 1981 การจัดสรร SDRs ซึ่งมีมูลค่า 4.1 พันล้าน SDRs ให้แก่ 141 ประเทศสมาชิก ณ เวลานี้มีจำนวนรวมจัดสรร SDRs ตั้งแต่ครั้งแรกรวมทั้งสิ้น 21.4 พันล้าน SDRs คิดเป็น 6.7 เปอร์เซ็นต์ของทุนสำรองระหว่างประเทศที่ไม่ใช่ทองคำ
- พฤษภาคม 1, 1981 อัตราดอกเบี้ยของ SDRs ถูกกำหนดตามค่าอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินกู้การใช้อัตราดอกเบี้ย SDRs แบบคงตัว
- มีนาคม 24-25, 1983 กองทุนการเงินระหว่างประเทศเป็นเจ้าภาพการประชุม “International Money, Credit and SDRs”
- สิงหาคม 1, 1983 มีการเปลี่ยนระยะเวลาการคำนวณดอกเบี้ย SDRs ใหม่จากเดิมที่จะมีการคำนวณใหม่ทุกไตรมาส ได้มีการแก้ไขให้มีการคำนวณอัตราดอกเบี้ยทุกรอบสัปดาห์ และมีการจ่ายแก่ผู้ถือทุกไตรมาสจากเดิม ที่จ่ายเป็นประจำปี
- มกราคม 1, 1986 ค่าตัวเฉลี่ยน้ำหนักสกุลเงินที่ใช้มาคำนวณมูลค่า SDRs ได้ถูกแก้ไขใหม่โดยยังคงน้ำหนักของดอลลาร์ และ มาร์กเยอรมัน อยู่ที่ 42 และ 19 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ แต่เพิ่มเงิน ขึ้นเป็น 15 เปอร์เซ็นต์และลดเงินปอนด์และฟรังก์ลงเหลือ 12 เปอร์เซ็นต์
- มิถุนายน 25, 1986 The African Development Bank และ African Development Fund ได้กลายเป็นสมาชิก Prescribed holder
- ธันวาคม 31, 1986 ถึงแม้สมาชิกส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะมีการจัดสรรเพิ่ม SDRs แต่กระนั้นภายในช่วงระยะเวลาที่ 4 และ 5 ก็ไม่ได้มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการออกมา ซึ่ง ณ ช่วงเวลานี้ไม่มีการจัดสรร SDRs เกิดขึ้น
- มกราคม 1, 1991 มีการแก้ไขเปอร์เซ็นต์น้ำหนักของสกุลเงินที่ประกอบเป็น SDRs อีกครั้ง
- เมษายน 19, 1993 กรรมการผู้อำนวยการกองทุนการเงินระหว่างประเทศเสนอให้มีการจัดสรร SDRs จำนวนใหม่อีกครั้งเนื่องจากสมาชิกที่สมัครเข้าในกองทุนการเงินระหว่างประเทศนับหลังจากปี ค.ศ. 1981 ยังไม่เคยได้รับการจัดสรร SDRs
- ตุลาคม 2, 1994 การประชุมของคณะอนุกรรมการที่เมือง Madrid ประเทศสเปนปฏิเสธที่จะจัดให้มีการจัดสรร SDRs จำนวนใหม่
- เมษายน 26, 1995 คณะอนุกรรมการกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เสนอให้ทางกองทุนให้มีการสัมมนาบทบาทหน้าที่ของ SDRs โดยเชิญวิทยากรและผู้ร่วมสัมมนาจากบุคคลภายนอกองค์กรกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
- ตุลาคม 10, 1995 บรูไนเป็นประเทศที่ 181 ที่สมัครเข้ากองทุนการเงินระหว่างประเทศ และเป็นประเทศที่ 38 ที่ยังไม่เคยได้รับการจัดสรร SDRs

- มกราคม 1, 1996 มีการแก้ไขเปอร์เซ็นต์น้ำหนัก 5 สกุลเงินที่ประกอบเป็น SDRs อีกครั้ง
- มีนาคม 18-19, 1996 Seminar on “The Future of the SDRs in Light of Changes in the World Financial System”
- เมษายน 22, 1996 คณะอนุกรรมการเสนอให้คณะกรรมการบริหารพิจารณากำหนดบทบาทหน้าที่ของ SDRs และเสนอให้มีการจัดสรร SDRs ให้เป็นไปอย่างยุติธรรมและสมดุลในหมู่มวลสมาชิก
- กันยายน 1997 มีการแก้ไขข้อกำหนดในกองทุนการเงินระหว่างประเทศครั้งที่ 4 โดยในครั้งนี้ได้กำหนดให้จัดสรร SDRs เพิ่มแก่สมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศที่ยังไม่เคยได้รับการจัดสรร SDRs เลย จำนวน SDRs ที่ได้รับการจัดสรรเพิ่มขึ้นจากเดิมรวม 21.4 พันล้าน SDRs เป็น 42.87 พันล้าน SDRs

2.2.5 ประวัติของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF Chronology)^{13/}

- กรกฎาคม 1-22, 1944 มีการร่างข้อกำหนดสำหรับกองทุนการเงินระหว่างประเทศและธนาคารโลก (Articles of Agreement) ในการประชุมว่าด้วยการเงินระหว่างประเทศที่ Bretton Woods, New Hampshire
- ธันวาคม 27, 1945 ข้อกำหนดสำหรับกองทุนการเงินระหว่างประเทศมีผลเริ่มบังคับใช้เมื่อ 29 ประเทศได้ลงนามยอมรับข้อกำหนดซึ่งถือเป็น 80 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนสิทธิตามโควต้า
- มีนาคม 8-18, 1946 ในการประชุมของคณะผู้ว่าการกองทุนการเงินระหว่างประเทศได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งสำนักงานของกองทุนฯ ที่กรุงวอชิงตัน และมีการเลือกคณะกรรมการบริหารของกองทุนฯ ในการประชุมครั้งนี้ด้วย
- พฤษภาคม 6, 1946 คณะกรรมการบริหารได้เริ่มประชุมครั้งแรกที่กรุงวอชิงตัน ซึ่ง 5 คนมาจากการแต่งตั้งและอีก 7 คนมาจากการเลือกตั้ง
- กันยายน 27-ตุลาคม 5, 1946 คณะผู้ว่าการกองทุนการเงินระหว่างประเทศประชุมประจำปีที่กรุงวอชิงตัน
- มีนาคม 1, 1947 เริ่มการทำงานของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

13/ ข้อมูลจากเว็บไซต์ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

มีนาคม 8, 1947	มีรัฐธรรมนูญครั้งแรกกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ โดยประเทศฝรั่งเศส
สิงหาคม 13-14, 1952	เยอรมันและญี่ปุ่นเข้าเป็นสมาชิกของกองทุน
ตุลาคม 1, 1952	กรรมการบริหารกองทุนได้อนุมัติให้เสนอมีการจัดระบบ Stand-By Arrangement
มกราคม 5, 1962	กรรมการบริหารกองทุนฯ ได้ยอมรับเงื่อนไขและหลักการ General Arrangements to Borrow (GAB)
กุมภาพันธ์ 27, 1963	คณะผู้ว่าการกองทุนการเงินระหว่างประเทศอนุมัติหลักการที่จะจัดสร้าง SDRs
กรกฎาคม 25, 1969	Buffer Stock Financing Facility ถูกก่อตั้งขึ้น
กรกฎาคม 28, 1969	การแก้ไขครั้งแรกของข้อกำหนดในกองทุนการเงินระหว่างประเทศให้ใช้หน่วย SDRs ในระบบของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
มกราคม 1, 1970	มีการจัดสรรครั้งแรกของ SDRs
สิงหาคม 15, 1971	สหรัฐอเมริกาประกาศจะยกเลิกข้อตกลงในการแลกเปลี่ยนทองคำกับดอลลาร์สหรัฐฯ
ธันวาคม 18, 1971	ภายหลังจาก 4 เดือนของการเจรจาตกลง ได้ข้อตกลง Smithsonian ที่จะจัดอัตราแลกเปลี่ยนในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่รวมถึงเพิ่มราคาของทองคำ
กรกฎาคม 26, 1972	คณะผู้ว่าการตกลงให้มีคณะกรรมการเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการปฏิรูประบบการเงินระหว่างประเทศ
มีนาคม 19, 1973	สหภาพยุโรปปล่อยให้ค่าเงินของตนเองลอยตัวเมื่อเทียบกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ
กรกฎาคม 12-13, 1974	คณะกรรมการบริหารกองทุนการเงินระหว่างประเทศยอมรับในหลักการที่จะกำหนดให้อัตราแลกเปลี่ยนเป็นแบบลอยตัว และให้การกำหนดมูลค่า SDRs จาก 16 เงินสกุลหลัก
กันยายน 13, 1974	กองทุนการเงินระหว่างประเทศขยายขอบเขตการช่วยเหลือแก่สมาชิกที่มีปัญหาทางการเงิน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ
ตุลาคม 3, 1974	มีการประชุมครั้งแรกของคณะอนุกรรมการของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

มกราคม 7-8, 1976	คณะอนุกรรมการเห็นชอบที่จะให้มีการแก้ไข ข้อกำหนดมาตราที่ 4 (Article IV)
พฤษภาคม 5, 1976	คณะกรรมการบริหารเห็นชอบที่จะก่อตั้ง Trust Fund เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาเรื่องดุลการชำระเงิน
กรกฎาคม 2, 1976	มีการประมวลของคำที่ถือโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
กุมภาพันธ์ 4, 1977	กองทุนการเงินระหว่างประเทศให้เงินกู้ช่วยเหลือผ่าน Trust Fund ครั้งแรก
สิงหาคม 29, 1977	ก่อตั้ง Supplementary Financing Facility
เมษายน 1, 1978	มีการแก้ไขครั้งที่ 2 ในข้อกำหนดของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (Article of Agreement) ที่ให้สมาชิกของกองทุนฯ สามารถเลือกวิธีการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน
กันยายน 24, 1978	คณะอนุกรรมการเห็นชอบที่จะให้มีการจัดสรร SDRs ภายในระยะเวลา 3 ปี ปีละ 4 พันล้าน SDRs เริ่มปีแรกในเดือนมกราคม ค.ศ. 1979
กุมภาพันธ์ 23, 1979	Supplementary Financing Facility มีผลบังคับใช้
กันยายน 17, 1980	กองทุนการเงินระหว่างประเทศมีความประสงค์ที่จะเปลี่ยนการกำหนดมูลค่า SDRs และอัตราดอกเบี้ยของ SDRs โดยขึ้นอยู่กับเงินสกุลหลัก 5 สกุล ที่มีมูลค่าการส่งออกของสินค้าและบริการสูงสุด ภายในช่วงระยะเวลา ค.ศ. 1975-79
เมษายน 23, 1981	กองทุนการเงินระหว่างประเทศเพิ่มแรงจูงใจใน SDRs โดยกำหนดให้อัตราดอกเบี้ยของ SDRs มีความน่าสนใจและสามารถแข่งขันในตลาดได้มากขึ้น
พฤษภาคม 7, 1981	กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ตกลงทำสัญญากู้จำนวน 8 พันล้าน SDRs เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามนโยบายการเงินของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
พฤษภาคม 13, 1981	กองทุนการเงินระหว่างประเทศตกลงในหลักการที่จะเป็นตัวกลางของ 13 ประเทศอุตสาหกรรม ซึ่งประเทศเหล่านี้ได้ตกลงให้ SDRs จำนวน 1.1 พันล้าน SDRs เพื่อช่วยเหลือทางการเงินแก่กองทุนการเงินระหว่างประเทศในการเพิ่มทุน

สิงหาคม 13, 1982	ประเทศเม็กซิโกประสบปัญหาทางการเงินในการชำระหนี้ต่างประเทศ ซึ่งกองทุนการเงินระหว่างประเทศได้เข้าไปให้ความช่วยเหลือ
กุมภาพันธ์- มีนาคม, 1983	คณะกรรมการของกองทุนเห็นชอบที่จะเพิ่มจำนวน โควต้าในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
พฤศจิกายน 30, 1983	มีการเพิ่มจำนวน โควต้าตาม Eighth General Review
ธันวาคม 30, 1983	สมาชิกใน General Arrangement to Borrow (GAB) ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศเห็นพ้องในหลักการที่จะมีการปรับปรุงและเพิ่ม GAB
มีนาคม 27, 1986	มีการก่อตั้ง Structural Adjustment Facility (SAF) เพื่อให้ความช่วยเหลือในเรื่องดุลการชำระเงินแก่ประเทศกำลังพัฒนา
เมษายน 9-10, 1986	มีการประชุมของคณะกรรมการเพื่อปรับปรุงระบบการแลกเปลี่ยน
ธันวาคม 29, 1987	กองทุนการเงินระหว่างประเทศได้ก่อตั้ง Enhanced Structural Adjustment Facility (ESAF) เพื่อจัดหาทรัพยากรให้แก่สมาชิกที่มีรายได้น้อย โดยสนับสนุนให้มีการปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจดุลการชำระเงิน
สิงหาคม 23, 1988	กองทุนการเงินระหว่างประเทศให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศที่ประสบกับปัญหาด้านการส่งออกซึ่งได้รับผลกระทบมาจากปัจจัยภายนอก
พฤศจิกายน 1990	คณะกรรมการบริหารอนุมัติให้ความช่วยเหลือชั่วคราวแก่ประเทศที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์ตะวันออกกลาง
ตุลาคม 5, 1991	สหภาพโซเวียตยอมรับข้อตกลงที่จะรับความช่วยเหลือทางวิชาการจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศก่อนที่จะสมัครเข้าเป็นสมาชิก
เมษายน-พฤษภาคม, 1992	คณะกรรมการบริหารยอมรับอดีตประเทศในสหภาพโซเวียตเข้าเป็นสมาชิกกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
สิงหาคม 5, 1992	กองทุนการเงินระหว่างประเทศอนุมัติ SDRs จำนวน 719 ล้าน SDRs เพื่อกันฉุกเฉินสำหรับประเทศรัสเซีย
เมษายน 16, 1993	คณะกรรมการบริหารได้อนุมัติจัดตั้ง Systemic Transformation Facility (STF) เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศในยุโรปตะวันออกที่มีการเปลี่ยนแปลงมาสู่ระบบแบบตลาดเสรี
พฤษภาคม 13, 1993	Kyrgyz Republic เป็นประเทศแรกที่ได้รับความช่วยเหลือจาก STF
กุมภาพันธ์ 1, 1995	คณะกรรมการบริหารกองทุนการเงินระหว่างประเทศ อนุมัติเงินช่วยเหลือฉุกเฉินจำนวน 12.1 พันล้าน SDRs แก่ประเทศเม็กซิโก เป็น

	จำนวน SDRs สูงสุดนับตั้งแต่กองทุนการเงินให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกและอนุมติ SDRs จำนวน 6.9 พันล้าน SDRs จาก EFF ^{14/} เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศรัสเซีย
เมษายน 16, 1996	จัดตั้ง Special Data Dissemination Standard
กันยายน 30, 1996	กองทุนการเงินระหว่างประเทศ เปิด Web site
มกราคม 27, 1997	คณะกรรมการบริหารของกองทุนฯ อนุมัติ New Arrangement to Borrow (NAB) ที่จะใช้เป็นแหล่งเงินทุนของกองทุนการเงินระหว่างประเทศเพื่อให้ความช่วยเหลือประเทศที่ประสบปัญหา
กันยายน 20, 1997	คณะกรรมการบริหารกองทุนการเงินระหว่างประเทศเห็นชอบที่จะให้มีการแก้ไขข้อกำหนดของกองทุนเพื่อให้มีการจัดสรร SDRs จำนวนใหม่แก่ประเทศสมาชิกที่ยังไม่เคยได้รับ SDRs
ธันวาคม 4, 1997	คณะกรรมการบริหารอนุมัติ SDRs ฉุกเฉิน (Stand – By Arrangement) จำนวน 15.5 พันล้าน SDRs ให้แก่ประเทศเกาหลีใต้ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่มากที่สุดที่ทางกองทุนการเงินระหว่างประเทศให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิก
ธันวาคม 17, 1997	กองทุนการเงินระหว่างประเทศได้จัดตั้ง Supplement Reserve Facility (SRF) เพื่อให้ความช่วยเหลือประเทศในภูมิภาคเอเชียเนื่องจากวิกฤตการณ์เอเชีย
เมษายน 8, 1998	Uganda เป็นประเทศแรกที่ได้รับการช่วยเหลือปลดหนี้สินจำนวน 350 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
กรกฎาคม 20, 1998	กองทุนการเงินระหว่างประเทศใช้ General Arrangement to Borrow (GAB) ครั้งแรกในรอบ 20 ปี และจัดสรรความช่วยเหลือจำนวน 6.3 พันล้าน SDRs แก่ประเทศรัสเซีย
ธันวาคม 2, 1998	New Arrangements to Borrow เพื่อให้ความช่วยเหลือฉุกเฉินแก่ประเทศบราซิล
มกราคม 1, 1999	11 ประเทศสมาชิกของประชาคมยุโรปได้เริ่มใช้เงินยูโร ร่วมกัน โดยมีธนาคารกลางยุโรปเป็นผู้ดูแล

^{14/} *Treasurer's Department Financing the Fund's Operation, International Monetary Fund, April 11'2001, page 59*

มกราคม 22, 1999	จำนวน Quota ได้เพิ่มตามข้อตกลง Eleventh General Review ทำให้จำนวน Quotas SDRs รวมทั้งหมดเท่ากับ 212 พันล้าน SDRs
กันยายน 30, 1999	คณะผู้ว่าการกองทุนการเงินระหว่างประเทศอนุมัติในหลักการที่จะเปลี่ยนคณะอนุกรรมการกองทุนการเงินระหว่างประเทศเป็นคณะกรรมการการเงิน ระหว่างประเทศ (International and Financial Committee)
พฤศจิกายน 22, 1999	ESAF ถูกเปลี่ยนชื่อเป็น The Poverty Reduction and Growth facility (PRGF) ^{15/}
กุมภาพันธ์ , 2000 เมษายน 4, 2000	กองทุนการเงินระหว่างประเทศยกเลิก Buffer Stock Financing Facility คณะกรรมการบริหารกองทุนการเงินระหว่างประเทศยอมรับแผนที่จะจัดให้มีการตรวจสอบอย่างใกล้ชิดในประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนฯ โดยจะเริ่มในเดือนกรกฎาคม ธนาคารกลางของประเทศกัมพูชาจะต้องรายงานสถานะทางการเงินของประเทศ ตามแบบสากลนิยม โดยต้องได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก และอีกทั้งยังต้องจัดทำรายงานทางเศรษฐกิจให้แก่กองทุนการเงินระหว่างประเทศด้วย
เมษายน 10, 2000	คณะกรรมการบริหารเห็นชอบที่จะมีการจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้นมาตรวจสอบและประเมินผล ผลการปฏิบัติงานของกองทุนการเงินระหว่างประเทศรวมไปถึงนโยบายของกองทุนฯ
สิงหาคม 9, 2000	ตีพิมพ์เอกสารรายงานไตรมาส เกี่ยวกับตลาดทุนระหว่างประเทศ

^{15/} *Treasurer's Department Financing the Fund's Operation , International Monetary Fund , April 11 '2001 , page 59*

2.2.6 ประวัติการแก้ไขข้อกำหนดของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ(Amendments to the Articles of Agreement)^{16/}

- **The First amendment** (กรกฎาคม 1969) SDRs การแก้ไขครั้งแรกของข้อกำหนดในกองทุนการเงินระหว่างประเทศให้ใช้หน่วย SDRs สำหรับธุรกรรมของกองทุน
- **The Second Amendment** (เมษายน 1978) เปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนจากเดิมที่เป็นแบบคงที่และผูกค่าไว้กับทองคำมาเป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ประเทศสมาชิกสามารถเลือกว่าจะใช้อัตราแลกเปลี่ยนประเภทใด
- **The Third Amendment** (พฤศจิกายน 1992) ให้คงสิทธิการออกเสียงลงมติในประเทศที่ไม่สามารถชำระหนี้ที่มีกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
- **The Fourth Amendment** (กันยายน 1997) ให้มีการจัดสรร SDRs แก่ประเทศสมาชิกที่ไม่เคยได้รับการจัดสรร SDRs เลยตั้งแต่เข้าเป็นสมาชิกซึ่งทำให้ทุกประเทศที่เป็นสมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศได้รับการจัดสรร SDRs ครบทุกประเทศ

^{16/}ข้อมูลจากเว็บไซต์ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

Trends in International Monetary Reserves and World Imports Since 1969¹

Year	International Monetary Reserves			World Imports		
	Billion U.S. dollars ²	Increase against base year 1969 in percent	Increase against previous year in percent	Billion U.S. dollars	Increase against base year 1969 in percent	Increase against previous year in percent
1969	78.7			258.4		
1970	93.2	18.4	18.4	297.1	15.0	15.0
1971	133.7	69.9	43.5	330.9	28.1	11.4
1972	159.2	102.3	19.1	388.0	50.2	17.3
1973	184.2	134.1	15.7	535.1	107.1	37.9
1974	220.1	179.7	19.5	790.9	206.1	47.8
1975	227.6	189.2	3.4	825.1	219.3	4.3
1976	258.1	228.0	13.4	930.7	260.2	12.8
1977	321.3	308.3	24.5	1,070.5	314.3	15.0
1978	367.1	366.5	14.3	1,248.6	383.2	16.6
1979	403.1	412.2	9.8	1,568.6	507.0	25.6
1980	452.4	474.8	12.2	1,946.4	653.3	24.1
1981	422.6	437.0	-6.6	1,923.4	644.3	-1.2
1982	398.5	406.4	-5.7	1,793.4	594.0	-6.8
1983	414.1	426.2	3.9	1,734.3	571.2	-3.3
1984	431.5	448.3	4.2	1,856.1	618.3	7.0
1985	481.3	511.6	11.5	1,890.4	631.6	1.8
1986	552.8	602.4	14.9	2,063.5	698.6	9.2
1987	767.0	874.6	38.7	2,479.5	859.6	20.2
1988	774.8	884.5	1.0	2,837.3	998.0	14.4
1989	819.8	941.7	5.8	3,074.5	1,089.8	8.4
1990	954.0	1,112.2	16.4	3,496.9	1,253.3	13.7
1991	1,007.8	1,180.6	5.6	3,598.4	1,292.6	2.9
1992	997.7	1,167.7	1.0	3,848.4	1,389.3	6.9
1993	1,084.0	1,277.4	8.6	3,762.5	1,356.1	-2.2
1994	1,232.9	1,466.6	13.7	4,314.9	1,569.9	14.7

Sources: International Monetary Fund, *IFS Yearbook* and *Direction of Trade Statistics Yearbook*; and Deutsche Bundesbank, *Exchange Rate Statistics* (Statistical Supplement to the Monthly Report 5).

¹ End-of-year levels.

² The monetary reserves (including gold) denominated in SDRs in the *IFS Yearbook* have been translated into U.S. dollars for the entire period using the U.S. dollar values for the SDR given in the *Exchange Rate Statistics*.

ตารางที่ 2.1 แสดงแนวโน้มของทุนสำรองระหว่างประเทศกับมูลค่าการส่งออก

**Official Holdings of Reserve Assets
(All Countries), End of Year**

(As percentages of total foreign exchange reserves including SDRs)

	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994
SDRs	3.5	4.8	3.9	5.3	5.9	4.5	4.5	5.0	5.1	4.3	3.9	3.6	3.3	3.2	2.0	2.0	2.0
U.S. dollar	72.9	59.2	52.9	56.2	55.6	55.4	55.2	49.8	48.0	46.6	46.6	44.2	43.4	44.6	49.0	50.8	51.3
Pound sterling	1.6	1.7	2.5	1.9	2.1	2.1	2.5	2.6	2.0	1.8	2.1	2.2	2.8	3.0	2.9	2.9	3.3
Deutsche mark	10.6	10.9	12.5	11.4	10.8	9.5	10.3	12.2	11.2	11.0	12.3	15.2	15.5	13.8	12.1	13.2	13.3
French franc	1.7	1.2	1.4	1.3	1.2	0.8	0.9	1.0	0.6	0.6	0.8	1.2	2.0	2.4	2.1	1.9	1.8
Swiss franc	2.1	2.3	2.7	2.5	2.3	2.0	1.7	1.9	1.6	1.5	1.5	1.2	1.2	1.1	1.0	1.1	1.0
Netherlands guilder	0.9	0.9	1.1	1.0	0.9	0.7	0.7	0.8	0.9	0.9	0.8	0.9	0.9	0.9	0.5	0.5	0.4
Japanese yen	3.1	3.0	3.5	3.5	3.6	4.0	4.7	6.4	6.1	5.8	6.0	6.2	7.3	7.7	7.0	7.4	7.3
ECU	—	12.5	15.7	13.9	12.5	13.0	10.4	10.3	10.6	12.0	10.0	9.1	8.5	8.8	9.0	7.6	7.0

Sources: International Monetary Fund, *Annual Reports, 1984, 1986, 1989, 1994, and 1995*, Tables 1.1 and 1.3.

ตารางที่ 2.2 แสดงมูลค่าการถือครองทุนสำรองของประเทศในโล

Currency Pegs

Classification Status ¹	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Currency pegged to:																	
U.S. dollar	42	39	38	38	33	34	31	32	38	36	32	25	24	24	21	23	23
French franc	14	14	14	13	13	13	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
Pound sterling	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Russian ruble	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	—	—	—
Other currency peg	3	3	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	6	8	7
SDR	14	15	15	15	12	11	12	10	8	7	7	6	6	5	4	4	3
Other currency composite ²	20	22	21	23	27	31	32	30	27	31	35	35	33	29	26	21	20
Adjusted according to a set of indicators ³	3	4	4	5	5	6	5	5	4	5	5	3	5	3	4	4	3
Cooperative exchange arrangements ⁴	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	9	9	10	9	9	10	10
Flexibility limited vis-à-vis a single currency ⁵	—	—	—	10	9	7	5	6	5	4	4	4	4	4	4	4	4
Managed floating	—	—	—	20	25	20	21	21	23	22	21	23	27	23	29	33	39
Independently floating ⁶	—	—	—	8	8	12	15	19	18	17	20	25	29	44	56	58	56
Other ⁷	33	34	37	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Total ⁸	139	141	143	146	146	148	149	151	151	151	152	154	156	167	175	178	179

Sources: International Monetary Fund, "Exchange Rate Arrangements," in *International Financial Statistics*, various issues (including April 1979, December 1983, February 1989, April 1995, and December 1995).

¹ Excluding the currency of Cambodia, for which no current information is available. For members with dual or multiple exchange markets, the arrangement shown is that in the major market.

² Comprises currencies that are pegged to various "baskets" of currencies of the member's own choice, as distinct from the SDR basket.

³ Includes exchange arrangements under which the exchange rate is adjusted at relatively frequent intervals, on the basis of indicators determined by respective member countries.

⁴ Refers to the cooperative arrangement maintained under the European Monetary System.

⁵ Exchange rates of all currencies have shown limited flexibility in terms of the U.S. dollar.

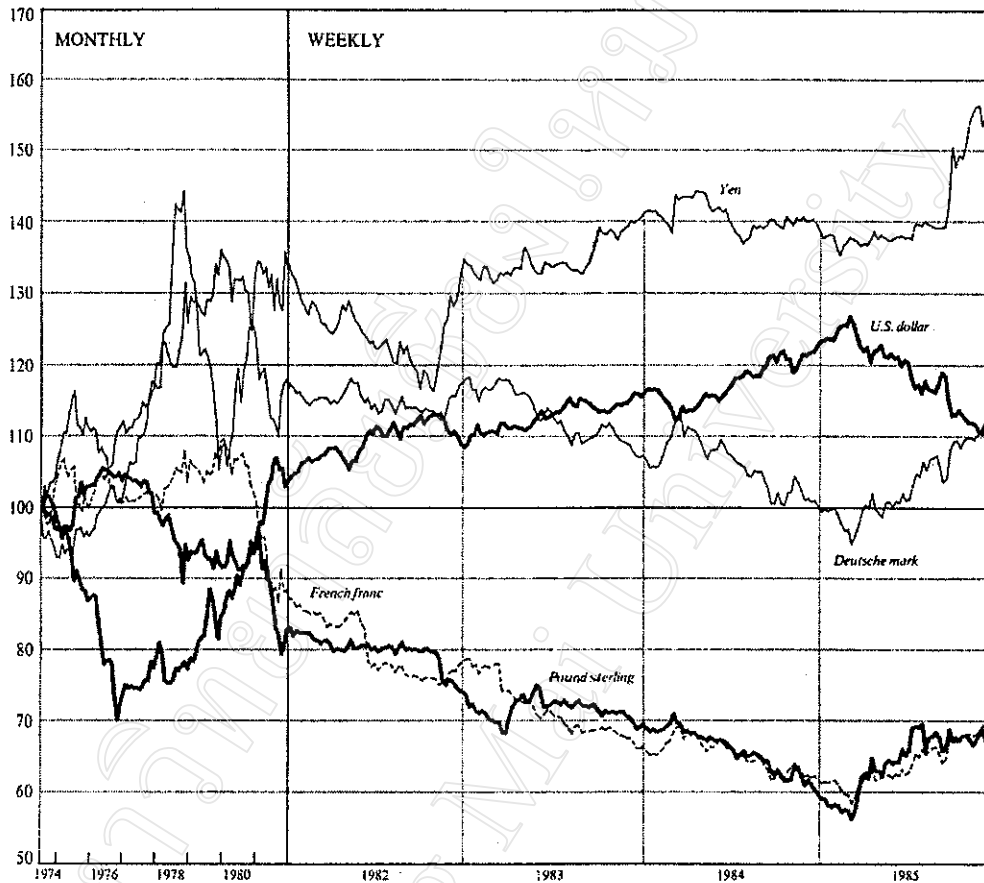
⁶ Starting, May 24, 1994, the Azerbaijan authorities ceased to peg the manat to the Russian ruble and the exchange arrangement was reclassified to "independently floating."

⁷ This category includes all currencies of countries under the headings of "flexibility limited in terms of a single currency" and "more flexible"; "other managed floating" and "independently floating."

⁸ Including the currency of Cambodia.

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนประเทศต่างๆที่เลือกใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนประเภทต่างๆ

Indices of Exchange Rates of Five Major Currencies Against the SDR, June 1974–December 1985
(June 28, 1974 = 100)

ภาพที่ 2.1 แสดงมูลค่าอัตราแลกเปลี่ยนระหว่าง 5 สกุลเงินหลักกับ SDRs

2.3 บทบาทของ SDRs ในการช่วยลดภาระต้นทุนของทุนสำรองในแต่ละประเทศ

ในแต่ละประเทศจะมีต้นทุนในการที่จะได้มาซึ่งทุนสำรองของประเทศรวมถึงจะต้องมีต้นทุนในการถือครองในส่วนของทุนสำรองซึ่งลักษณะของแต่ละต้นทุนจะขึ้นอยู่กับความต้องการและนโยบายของแต่ละประเทศนั้นๆ อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงในระบบเงินทุนสำรองยังมีผลต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศเหล่านี้อีกด้วย

เป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่าการถือครองเงินทุนสำรองจะช่วยในการลดผลกระทบที่เกิดจากการขาดดุลการชำระเงินในระยะสั้นได้ โดยหลักการแล้วประเทศต่างๆสามารถปล่อยให้สถานะทางบัญชีเข้าสู่จุดสมดุลได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้หรือเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยการถือทุนสำรอง ทั้งนี้ประเทศที่เจอผลกระทบจะต้องสามารถควบคุมสถานการณ์ต่างๆและมีการดำเนินนโยบายเพื่อที่จะให้ดุลการชำระเงินกลับคืนสู่ภาวะปกติโดยเร็ว สำหรับการถือครองทุนสำรองที่เป็นสกุลเงิน

ตราต่างประเทศย่อมต้องมีต้นทุนเพราะฉะนั้นประเทศต่างๆจึงถือนโยบายโดยให้ต้นทุนของการถือ
 ทุนสำรองของประเทศมีค่าใกล้เคียงกับต้นทุนของความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่สมดุลของระบบการ
 เงิน

สำหรับ SDRs จะมีลักษณะที่สำคัญอยู่อย่างคือ มีลักษณะเสมือนเป็นทุนสำรองด้วยตัวของ
 มันเอง ซึ่งจะแตกต่างจากทุนสำรองที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศชนิดอื่น อีกทั้ง SDRs ก็เป็น
 หน่วยที่ถูกใช้โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศในการทำธุรกรรมต่างๆ การจัดสรร SDRs เองก็
 จะถูกจัดสรรในอัตราส่วนที่เหมาะสมต่อการที่จะสร้างเสถียรภาพและสภาพคล่องแก่ระบบ
 เศรษฐกิจโลก ด้วยเหตุผลนี้การถือครอง SDRs จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทุนสำรอง
 ระหว่างประเทศรวมถึงจะช่วยลดภาระต้นทุนในการถือครองทุนสำรองของแต่ละประเทศอีกด้วย

2.4 บทบาท SDRs ในการสร้างสภาพคล่องแก่ระบบการเงิน

โดย SDRs ได้ช่วยลดภาวะการขาดแคลนทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จาก
 เมื่อมีการขาดแคลนทุนสำรองเงินตราต่างประเทศซึ่งได้แก่ทองคำ หรือเงินสกุลดอลลาร์ดังปรากฏ
 การณ์ Triffin dilemma ที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ.1960 ในช่วงเวลานี้สหรัฐอเมริกาขาดดุลการชำระเงิน
 อย่างเรื้อรังจนไม่สามารถที่จะรักษาไว้ซึ่งทุนสำรองที่เป็นทองคำในอีกทางหนึ่งถ้าสหรัฐอเมริกา
 ต้องการรักษาทุนสำรองที่เป็นทองคำของประเทศไว้ก็จำเป็นต้องดำเนินนโยบายเพื่อให้ได้ดุลการ
 ชำระเงินกลับคืนมา ในภาวะการณ์เช่นนี้จะนำไปสู่ภาวะการขาดแคลนทุนสำรองระหว่าง
 ประเทศจนทำให้การค้าและเศรษฐกิจโลกเข้าสู่ภาวะถดถอย SDRs จึงถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเสริมสร้าง
 สภาพคล่องแก่ระบบและลดการพึ่งพาดอลลาร์สหรัฐฯ

อีกทั้งมูลค่าของ SDRs จะมีเสถียรภาพมากกว่าเมื่อเทียบกับทองคำและดอลลาร์สหรัฐฯซึ่ง
 ณ ขณะนั้นค่าเงินของสหรัฐฯ ก็มีค่าแข็งกว่าความเป็นจริง และราคาทองคำก็ขึ้นอยู่กับปริมาณการ
 ผลิตและราคาตามตลาดโลก การใช้ SDRs ในส่วนที่เพิ่มนี้มีลักษณะเสมือนเพิ่มทุนสำรองประเภท
 ทองคำเข้าสู่ระบบแต่มีความยืดหยุ่นมากกว่า ซึ่งอีกทางหนึ่งจะช่วยลดแรงกดดันที่มีต่อดอลลาร์
 และ SDRs ยังช่วยป้องกันการผันผวนของดอลลาร์สหรัฐฯกับทองคำ เมื่อมีการตัดความสัมพันธ์ของ
 ทุนสำรองทั้งสองนี้ออกจากกัน

SDRs เคยนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการแทรกแซงเพื่อลดการขาดแคลนเงินตราบาง
 สกุลเช่นในปี ค.ศ. 1988 สหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นได้ใช้ SDRs เป็นเครื่องมือที่ร่วมในการแทรก
 แแซงเพื่อลดการขาดแคลนปริมาณเงินดอลลาร์ หรือ บางครั้ง SDRs ได้ช่วยในกระบวนการแลกเปลี่ยน
 เนื่องจากจากการขาดแคลนเงินเยนในเงินทุนสำรองของสหรัฐฯ โดยที่ขายในตลาดตัวเงิน

คลังของสหรัฐฯ และรัฐมนตรีคลังของญี่ปุ่น ได้ตกลงร่วมกันที่จะรวมเงินสกุลเงินไว้ในตัวเงินคลังของสหรัฐฯ ด้วยกระบวนการแลกเปลี่ยนดังกล่าว รวมถึงการใช้ SDRs แทรกแซงในระหว่างประเทศยุโรปด้วยกัน เพราะถ้าเกิดว่าใช้ดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นตัวกลาง บางครั้งมีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนต่อสกุลเงินดอลลาร์

ประโยชน์ที่สำคัญอีกข้อหนึ่งของ SDRs คือช่วยเหลือประเทศที่ยากจนหรือประสบกับปัญหาและมีความยากลำบากในการที่จะเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำรอง ต้นทุนในส่วนนี้จะแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ในประเทศที่ยากจนอาจต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราที่สูงเพื่อที่จะได้เงินสกุลต่างประเทศเพื่อใช้ในการใช้จ่ายเป็นค่าทดแทนสินค้านำเข้าและบริการ บางประเทศ เช่นประเทศอุตสาหกรรมจะสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำรองได้ง่ายกว่า การปรับโครงสร้างของทุนสำรองก็สามารถทำได้โดยง่ายและมีต้นทุนที่ต่ำ เพราะประเทศเหล่านี้มีเครดิตทางการเงินที่ดี สำหรับ SDRs ถือว่าเป็นเครื่องมือทางการเงินที่มีต้นทุนที่ถูกและอัตราดอกเบี้ยใน SDRs ก็มีอัตราเสี่ยงน้อย ในส่วนนี้จึงเป็นการช่วยเหลือแก่ประเทศที่ประสบปัญหาเหล่านี้ได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามการจัดสรร SDRs ควรจัดสรรให้ในลักษณะที่มีเงื่อนไขมากกว่าด้วยเหตุผลที่ว่า การที่มี SDRs ก็เหมือนมีสกุลเงินต่างประเทศอยู่ในมือสามารถใช้สิทธินี้ในการแลกเปลี่ยนเป็นเงินเพื่อใช้จ่ายได้หากขาดการควบคุมและไม่มีการกำหนดในเงื่อนไขอาจสร้างความได้เปรียบเสียเปรียบแก่ผู้ที่ได้รับในจำนวนที่แตกต่างกัน

ในปัจจุบัน SDRs ยังมีข้อจำกัดในการใช้อีกมากเพราะส่วนหนึ่งการใช้งานยังจำกัดอยู่ในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ไม่สามารถที่จะแลกเปลี่ยนโดยตรงกับตลาดเงินขาดศูนย์กลางหรือตลาดกลางสำหรับการแลกเปลี่ยนซึ่งทำให้การใช้ SDRs มีจำนวนน้อยและไม่ได้รับความนิยม ถึงแม้ SDRs จะมีข้อดีอยู่มากสำหรับประเทศที่ต้องการทุนสำรองก็ตาม